

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Šventyklos mąstymas. 1 dalis

John Fenn, 2011 m. lapkričio mėn. 19 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Seno Testamento Šventykla, ar Naujojo Testamento mąstymas?

Aš dalinausi mintimis, kad mes buvome mokomi pažinti Viešpatį neteisingame kontekste. Mes buvome mokomi pažinti Viešpatį šventyklos kontekste, nors Jis persikėlė iš pastato į žmones, taigi dabar mes esame vaikščiojančios, ir kalbančios Dievo šventyklos.

(1 Kor 3:16, 6:19)

Praeitą savaitę...

Naujojo Testamento rašytojai buvo persunkti nuostabia realybe: „Kristus jumyse, šlovės viltis“ (Kol 1:27). Kristus gyvena mūsų dvasiniame žmoguje, taigi Jo Artumas priklauso nuo mūsų širdies nuostatų, Jis taip arti, kaip mūsų mintys - ne išorėje, kažkoks Ūkas kosmose, į kurį mes turime prasiveržti pro demonus, kad Jis mus išgirstų (Ef 1:3).

Tiesa, kad Kristus gyvena mumyse, atskleidžia mums, kad melstis dėl atviro portalo ar atviro dangaus,ėjimas į trečią dangų, kovojimas, kad užimtume Dangaus karalystę, yra pasenęs Senojo Testamento mąstymas. Mes turime Kristų savyje, mes turime Dangaus karalystę, mums duoti visi dvasiniai palaiminimai Kristuje (Ef 1:3)

Kad sutvarkytų tai, kas yra blogai gyvenime, šventyklos mąstymas, bando pridėti formules prie to, kas padaryta ant kryžiaus. Užuoat vaikščiojus Naujojo Testamento tiesoje – Kristus mumyse, ir vaikščiojus SU Juo sunkių sprendimų metu, kurie būtini, kad galėtume augti Jame, šventyklos mąstymas linkęs sudvasinti ir pritaikyti moralinį, etinį ir bendrą supratimą.

Šventyklos mąstymas - skelbti kraują

Žmogus, kuris turi šventyklos mąstymą nesupranta to, ką Jėšua (Jėzus) atliko ant kryžiaus, ir dažnai nesuvokia, kad jie įžeidžia Kristų (piktžodžiauja prieš Dievą) tuo, ką jie daro naudodami įvairias formules. Tėvas dėl savo maloningumo nepaiso tokio neišmanymo ir sutinka juos ten, kur jie yra.

Yra mokoma, kad Jėšua kraujas yra kažkas, ką tikintysis gali naudoti, kai jam reikia, prieš velnią, kaip ritualą: „Aš skelbiu Jėzaus kraują šiai situacijai“ arba „aš nubrėžiu kraujo liniją smėlyje prieš velnią“, tokios ir panašios kombinacijos.

Naujojo Testamento tiesa

Jėšua kraujas buvo Jo kraujas ir tik Jis vienas VIENA kartą sumokėjo juo už pasaulio nuodėmę. „Jame turime atpirkimą per Jo kraują ir nuodėmių atleidimą pagal turtus Jo malonės“ (Ef 1:7)

„Todėl ir Jėzus kentėjo už miesto vartų, kad per Savo kraują padarytų žmones šventais“ (Žyd 13:12, vertimas iš anglų).

Jėšua kraujas buvo išlietas kaip auka už mus, kaip MES galime drįsti manyti, kad galime naudoti šitą kraują mūsų apsaugai, kaip talismaną prieš velnią. Jo kraujas buvo KARTĄ išlietas, jis yra šventas ir turi būti gerbiamas.

Taigi, kur gi Naujojo Testamento autoriai moko, kad Jėšua kraujas yra mums skirtas dvasiniam karui?

Kai žmonės pasakoja istorijas apie tai, kokios sėkmingos buvo jų maldos, kai jie „skelbė kraują“, aš paklausiu jų, ar jie visada naudojo Jėšua vardą? Jie patvirtindavo, kad taip ir aš sakydavau jiems, kad tai ne formulė, kurią jie naudojo, bet tik vienas dalykas frazėje buvo svarbus. Jie naudojo Vardą, ir KAD būtent tai TĖVAS per Šventąją Dvasią panaudojo, bet ne formulę.

(Istorinė pastaba: frazė „skelbti kraują“, kurią išpopuliarino Kathryn Kuhlman, buvo panaudota didžio britų pastoriaus Čarlzo Sperdženo (1834-1892) pamoksluose (aš perfrazuuju): Ką tu pasakysi, nusidėjėli, kai stovėsi prieš Teisėją... aš pasakysiu, skelbsiu kraują, tebus tavo skelbimas toks: Jėšua kraujas sumokėjo už mano nuodėmes...)

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Šventyklos mąstymas – demonų išvairymas

Iš to seka kitos panašios šventyklos mąstymo temos: formulių naudojimas išvarinėti demonams. Yra knygos, kurios pilnos patarimų, kaip kovoti su demonais dvasinėje srityje, išvarinėti juos iš antro dangaus, miestų, šeimų, gyvenimo, ir netgi „išlaisvinimo tarnavimai“ ir visa tai apie demonus.

Naujojo Testamento mąstymas – išvykite juos

Jei demonas pasireiškia šalia tikinčiojo, tikintysis įsako jam pasišalinti. Kai mes atpažįstame mintį iš pragaro, mes įsakome jai palikti mus ir tuoj pat pakeičiame ją Dievo mintimi. Jėšua įsakė išvarinėti demonus. Laikotarpis. Apaštalai išvarinėjo demonus. Laikotarpis. Mes nesimeldžiame, kad jie paliktų mus, bet įsakome jiems išeiti. Mums duota valdžia naudoti Jėšua vardą, įsakymu išvaryti demonus iš žmonių, veikiant vienoje komandoje su Šventąja Dvasia, kurią nukreipia Tas, Kuris gyvena mūsų viduje.

Šventyklos mąstymas yra pagrįstas baime, gynyba ir manymu, kad tokie dalykai, kaip skelbimas kraujo ar meldimasis kalbomis, kai sutinki demoną, pakeičia situaciją. Meldimasis kalbomis nesuglumina demono ir nepriverčia jį supykti. Tai tik atskleidžia tikinčiojo neišmanymą, o reikia tik išvyti ir viskas. Jokio pokalbio su juo, nereikia klausti visos istorijos, ar kiek laiko jis ten gyvena, neleiskite jam kalbėti, sukelti vėmimą ar „šou“ – darykite tai, kas teisinga žmogui, kuriam reikia išlaisvinimo ir tiesiog išvykite jį įsakymu.

Argi nepastebėjote, kaip mažai Naujojo Testamento laiške kalba apie demonus? Dauguma žmonių išsilaisvina, galbūt 99,5% ar daugiau padarydami teisingą sprendimą. Kai demonas supranta, kad žmogus nutaria daugiau negyventi nuodėmėje, eina ir susiranda geresnį šeiminingą. Štai kodėl Naujasis Testamentas labai mažai kalba apie krikščionis ir demonus – vaikščiok Dvasioje ir tuomet tu užtrenksi duris ir netenkinsi kūno norų (Gal 5:25).

Tvirtovės?

Nugriovimas tvirtovių, įsivaizdavimų ir kiekvieno dalyko, kuris pasiaukština prieš Dievo pažinimą iš 2 Kor 10:4-6, čia kalbama apie mūsų mintis, o ne demonus virš miestų ir tautų. Mintys yra tos tvirtovės ir įsivaizdavimai, kurie pasikelia prieš Dievo pažinimą. Visas Naujasis Testamentas yra apie Kristų mumyse, ir mes nedelsiant esame atsakingi ir atsiskaitome Jam už veiksmus, todėl Paulius moko apie panašėjimą į Kristų, užuot mokęs tokio mąstymo: „velnias privertė mane taip pasielgti“.

Supraskite mane teisingai – mes iš tiesų kovojame, kaip Paulius sakė Efeziečiams 6 skyriuje. Bet mes nesiremiame formulėmis savo situacijose. Naujojo Testamento realybė yra ta, kad mes nugalime nuostabia malone dėl to, kad Kristus mumyse. Kad Jis yra taip arti, kaip mintis – tai įgalina mus išvyti demonus, kai juos aptinkame, laikydami mūsų širdyse Jėšua kraują kaip šventenybę, ir tai, ką Jis mums padarė vertu amžinos pagarbos.

Mums dera paprastas, santykiškai paremtas ir sutelktas į Kristų mumyse tikėjimas, susirinkimai su kitomis gyvosiomis šventyklomis namuose taip, kaip liepia Naujasis Testamentas. Daugiau šia tema kitą savaitę.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Šventyklos mąstymas. 2 dalis

John Fenn, 2011 m. gruodžio mėn. 3 d., www.supernaturalhousechurch.org

Šventyklos mąstymas – pasaulietiška arba šventa

Senajame Testamente šventykla buvo šventa, šventa žemė. Visi kiti pastatai - pasaulietiški. Šventykla buvo šventa, nes ten gyveno Dievas, ten pasireiškėdavo Jo buvimas.

Senajame Testamente kunigai buvo šventi, visi kiti buvo pasauliečiai. Šitos idėjos atėjo iki mūsų dienų apie pastorių, apaštalą, vyskupą ar pateptąjį, visi kiti yra pasauliečiai, nėra patepti ir dirba pasaulietiškus darbus.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24).
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Naujojo Testamento realybė

Mes visi esame šventi, nes mes visi esame Dievo šventyklos. Tas pats Kristus gyvena manyje, kaip ir tame, kuris užsidirba pragyvenimui kitu būdu. Mes nešam Jį visur kur beeitume, ar tai būtų mūsų namai, ar darbas, ir viskas, ką mes turime, mūsų nuosavybė yra šventa. Mes turime būti saugi vieta žmonėms rasti prieglobstį. Mano automobilis yra šventas, taip lygiai kaip ir pastoriaus automobilis. Mano namai, kaip ir pastoriaus namai yra šventi. Aš esu toks pat šventas, kaip ir pastorius. Mes visi buvome išgelbėti Jėšua krauju, ir tas pats Kristus gyvena visuose tikinčiuosiuose. Iš to išplaukia kiti palyginimai.

Šventyklos mąstymas – pastoriaus, apaštalo, pranašo „tarnybos“ (pareigos)

Pačia savo prigimtimi šventykla linkusi turėti kunigų luomą ir „pašvęstus daiktus“. Kunigų luomas ir šventikai buvo elitas, pakelti, tie kuriems patarnaujama, ir išaukštinti virš kitų. Kunigo namai, netgi jo mėgstama kėdė ir rašomasis stalas buvo šventi ir eilinis asmuo negalėjo paliesti to, kas buvo šventa.

Naujojo Testamento realybė

Kristus gyvena mumyse, todėl mes visi lygūs Kristuje ir ši realybė reiškia, kad vienintelis skirtumas tarp mūsų yra malonė, kurioje mes gyvename ir pagal kurią veikiame (Gal 3:28, Rom 12:3).

Mūsų funkcija skirtinga pagal kiekvienam mums suteiktą malonę, bet mes esam lygūs. Karaliaus Jokūbo vertime (KJV) 4 kartus panaudotas angliškasis žodis „office“ (lietuviškai - tarnyba, tarnavimas, pareigos, kabinetas) iš tiesų reiškia „tarnas“. Paulius Rom 11:13 nesakė, kad jis buvo apaštalas pagonims ir jis aukština savo „postą“, kaip teigia KJV. Jis pažodžiui sakė, kad „aš esu siųstas pas pagonis, ir gerbiu savo tarnavimą (tarnystę) jums“.

Taigi faktas, kad vienas žmogus patarnauja siūdamas nuostabius rūbus Kristaus Kūnui, kaip tai darė Dorkadė (Apd 9), o kas kitas reguliariai patarnauja pranašaudamas, dar kitas - turi dovaną priimti ir rūpintis svečiais, o kad aš esu apaštalas ar pranašas nieko nereiškia, nes tai tas pats Kristus mumyse daro mus lygiais, tik mūsų funkcijos yra skirtingos. Štai kodėl nusižeminimas turi būti skiriamasis Kristaus Kūno bruožas - mes esame lygūs, tik gyvenime atliejame skirtingą funkciją pagal mums suteiktą malonę.

Šventyklos mąstymas: pastorius yra vienintelis lyderis

Šventykla turėjo kunigus, ir tie kunigai sudarydavo tarybą, kuri išrinkdavo vieną aukščiausią kunigą nustatyto laiko tarnavimui. Jis vadovavo šventyklai, garbinimui, ir kitoms veikloms joje, o kiti jam pakludavo. Šiandien vienas pastorius tarnauja kaip lyderis, vadovauja surinkimui kaip CEO (generalinis direktorius) arba kartu su savo šeima, arba vadovauja padedamas komandos. Vienas pastorius yra vadovas pagal Senojo Testamento šventyklos pavyzdį.

Naujojo Testamento realybė

Mes žinome, jie susitikdavo namuose. Daugelis namų šeiminių ir šeiminių tuose namų surinkimuose yra paminėti Naujajame Testamente. Mes žinome, kai jie netilpdavo vienuose namuose, jie perskeldavo į kitus.

Mes taip pat žinome, kad kiekvienuose namuose ar tarpusavyje susietuose namų surinkimuose buvo keli vyrai ir moterys, vadinami „vyresniaisiais“. Vyresnieji taip pat galėjo būti ir apaštalais, nes Petras pavadino save apaštalu ir vyresniuoju, bet jie taip pat buvo vyrai ir moterys, kurie dirbo įvairius darbus, pavyzdžiui palapinių gamintojai Priskila ir Akvilas, vyras ir žmona apaštalai Andronikas ir Junija, (diakonė) Febė, ir apaštalas Paulius – tai vyresnieji, kurie turėjo gyvenimiškos patirties, nepriekaištingi moraliniu požiūriu, gerai tvarkėsi savo namuose, buvo subrendę. Tiesiogine prasme graikiškas žodis „vyresnysis“ reiškia „senas žmogus“. Yra žodis „presbuteros“ iš kurio mes turime „presbiterį“ (1 Pt 5:1, Apd 18:1-3, Rom 16:1, 3-5, 7).

Žodis („ganyti“) yra panaudotas Apd 20:17,28, kur Paulius susitiko su Efezo vyresniaisiais. Jis pasakė jiems „...Šventoji Dvasia padarė jus „prižiūrėtojais“, kad „ganytumėte“ Dievo Bažnyčią“.

Vyresnieji turi Šventosios Dvasios malonę „prižiūrėti“ arba „vyskupauti“ (graikiškai: episkopos) Kristaus Kūną. Jie prižiūri iš apačios kaip Jėšua mokė Mk 10:42-45 savo lyderius; būti visų tarnais.

Naujojo Testamento pastorius

Angliškasis žodis „feed“ („maitinti“, lietuviškam vertime - „ganyti“) reiškia „būti ganytoju“ arba „ganyti kaimenę“ - tai žodis „poimaino“, išverstas „pastor“.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Visuose Naujojo Testamento namų surinkimuose, taip lygiai kaip bibliniuose namų surinkimuose šiandien, nėra vieno „pastoriaus“, o kaip ir Pauliaus dienomis yra grupė porų ir individų apdovanotų Dievo malone ganyti kaimenę. Toje vyresniųjų grupėje veikia įvairios malonės: vienas gali būti apdovanotas organizatorius, kitas – mokytojas, gal būt kitas turi gailingą širdį, arba širdis dega dėl teismo ir atgailos, bet jie visi veikia kartu ir gano kaimenę.

Būkite rūpestingi...

Šitos grupės buvo sudarytos iš surinkimo, kuris buvo vienuose namuose ir surinkimo, kuris rinkdavosi namuose, bet Paulius mums sako, ką jie turėjo bendro „Būkite rūpestingi sau ir visai kaimenei“ (Apd 20:28).

Šitie žmonės natūraliai pakildavo malonėje ir rimtai žiūrėjo į savo dvasinį gyvenimą. Jie būdavo „rūpestingi sau“. Graikų kalbos žodis „būti rūpestingu“ yra „prosecho“ ir reiškia „stropiai sutelkti visą dėmesį“.

Šitie vyresnieji, kurie buvo apdovanoti Dievo, būti prižiūrėtojai ir ganyti kaimenę, sutelkdavo visą dėmesį į savo vaikščiojimą su Dievu. Aš žinau, kad tai gali sukristi kai kuriuos ☺, bet daugelis, kurie vadina save krikščionimis nesutelkia viso savo dėmesio ir rūpesčio į savo vaikščiojimą su Dievu. Šitie vyresnieji turėjo malonę su tuo susitvarkyti.

Ir dar jie ne tik kad rimtai rūpinosi savo augimu Kristuje, bet jie natūraliai ganė ir surinkimą. Jie nebuvo susitelkę į save, bet į išorę. Dėl tos malonės kuri buvo juose, jie natūraliai buvo susitelkę į kitus.

Tie žmonės natūraliai priimdavo svečius, meldėsi už kitus, dalindavosi su kitais savo laiku ir resursais, padėdavo augti Viešpatyje veržiantis per gyvenimo sunkumus. Jie tai darė natūraliai, organiškai – tai tiesiog plaukė iš jų, nes tai buvo malonė. Jie neturėjo etikečių nei titulu, jie tiesiog judėjo malonėje.

Namų surinkimas pagal Naujojo Testamento pavyzdį neturėjo vienintelio pastoriaus, kuris pats vienas darydavo visus sprendimus. Vyresnieji darydavo sprendimus kartu su kitais vyresniaisiais ir žmonėmis namų surinkime. Kai jūs sekate Naujojo Testamento pavyzdžiu, jūs turite lyderius, kurie dirba kartu su žmonėmis ir Šventąja Dvasia kaip parašyta Apd1 5:28: „Šventajai Dvasiai ir mums pasirodė teisinga ...“

Jūs esate šventas, Jūs esate lygus kiekvienam apaštalui, pranašui, pastoriumi, ir visom kitom 5 tarnavimo bei kitom dovanom, taip moko Biblija, esate lygus su visais kitais namų svetainėje, bet turite skirtingas malones gyvenime.

Daugiau palyginimų kitą savaitę.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Šventyklos mąstymas. 3 dalis

John Fenn, 2011 m. gruodžio mėn. 10 d., www.supernaturalhousechurch.org

Daugybė mažų šventyklų, ką tai reiškia?

Aš kalbėjau apie realybę – Kristus mumyse, šlovės viltis. Ką tai reiškia, kad Dievas paliko šventyklos pastatą ir persikėlė į žmones, ir kokie turėtų būti mūsų veiksmai to pasekoje?

Statykime ant pamato, kurį mes visi pažįstame. Pirma, žmogus yra sukurtas pagal Dievo paveikslą ir panašumą. Antra, kiekvienas asmuo yra unikali, turinti laivą valių būtybė. Trečia, visame pasaulyje nėra tiksliai kito tokio kaip tu, niekada nebuvo ir nebus. Mes tai žinome, nes stosime vienas prieš vieną ir atsiskaitysime už savo gyvenimą prieš Dievą. Nėra kito tokio pat kūno, kurį mes galėtume apkaltinti, mes esame unikalūs, individualūs, turintys laisvą valių ir atsakingi.

Tėvas numatė situaciją, tinkamą būtent tau

Tėvas yra Dvasia, bet Jis sukūrė fizinę visatą. Kaip Jis gali judėti fiziniame visatoje būdamas (Šventoji) Dvasia? (Jn 4:24)

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24).

www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Sprendimas: sukurti dvasines būtybes, su kuriomis Jis galėtų būti viena dvasioje/Dvasioje, ir apsigyventi jų dvasioje ir sieloje fiziniame kūne. Tuo būdu Dievas, kuris yra Dvasia, gali judėti ir pasireikšti fiziniame pasaulyje. (Vieną dieną mes turėsime kūnus padarytus iš dangiškos medžiagos ir galėsime be pastangų judėti tarp Dvasios ir fizinio pasaulių).

Kadangi jūs esate unikalūs ir sukurti Dievo pagal Jo įsivaizdavimą, tai reiškia, kad tik jūs galite pademonstruoti tą Jo asmenybės dalį, kurią Jis išreiškė jus kurdamas. Jis nori atskleisti Savo šiame pasaulyje per tą Savo asmenybės dalį!

Planas

Tai reiškia, kad kiekvienas krikščionis turi dalį Dievo asmenybės, kuri gali būti matoma per juos ir juose. Kiekvienas gali paakyti „Aš pažįstu Dievo malonę“, bet kai mes girdime liudijimus iš kelių žmonių, kaip jie buvo išgelbėti, mes matome įvairius malonės atspalvius, lyg žiūrėdami į gelmę daugiabriaunio brangakmenio.

Tu gali pasakyti, kad esi anksčiau matęs deimantų, bet matydamas šviesą lūžtančią per kiekvieną deimanto briauną, matai šiek tiek kitaip kiekvieną kartą, ir tai suteikia supratimą apie šio deimanto sandarą. Taip yra su kiekvienu iš mūsų ir mūsų Tėvu.

Žinojimas, kad kiekvienas iš mūsų esame Dievo kūrinijos stebuklas atskleidžiantis dalį Jo, kuria tik mes esame apdovanoti - be jokio polinkio į garbę sau, nes mes nieko nenusipelnėme dėl savo sukūrimo - tai geriausias ir tobuliausias būdas visoms šitoms mažoms šventykloms, matyti Dievą vienas kitame?

Šventykla, ar šventyklos?

Kaip galima padėti giliems santykiams, kurių reikia, kad pamatytume Kristų vienas kitame?

Ar tai reiškia vaikščiojimą į šventyklos pastatą ir sėdėjimą tylint nukreipus veidą į priekį, kai tas pats asmuo savaitė po savaitės pasakoja, kaip unikalūs Dievo asmenybės reiškiams per jį, bet niekam kitam neleidžiama dalintis tuo, ką Kristus jame gali pastebėti ar pasakyti konkrečia tema?

Ar ne geriau būti mažesne šventyklų grupe, kuri renkasi namuose taip, kad kiekvienas, kuris dalyvauja gali pasidalinti, ką Kristus juose gali pasakyti ta tema, kuria diskutuojama? Taip.

Štai kodėl Paulius parašė 1 Kor 14:26: „Tad kaip bus, broliai? Kai susirenkate, kiekvienas turi giesmę ar pamokymą, ar kalbą, ar apreiškimą, ar aiškinimą. Tegul viskas tarnauja ugdymui“.

Ir tai yra pagrindinė priežastis, dėl kurios grupė pasišventusių viena kitai šventyklų, turinti bendruomenės ir šeimos jausmą, susitelkusi į tikslingus santykius Kristuje ir į santykius vienas su kitu renkasi namuose.

Bet jūs turite vaikščioti meilėje...

Visa tai skamba protingai ir aiškiai, ar ne? Žmonės, bet namuose ir santykiams paremtas tikėjimas yra sudėtingas, jis nėra jau toks patrauklus. Kartais jis nuobodus, kasdieniškas ir neatrodo dvasiškai. Nėra nieko tokio, kas paliestų jausmus – jokie įspūdingo choro, nei 2 milijonų dolerių vertės itališkų marmurinių grindų fojė, nei brangios garso sistemos su daugybe video ekranų virš galvų.

Tu sėdi kieno nors svetainėje, kaip svečias jų namuose, rizikuoji pažinti žmones ir būti jų pažintas. Galatams 2:9 sako, kad kai Petras, Jokūbas ir Jonas atpažino Dievo malonę Pauliaus ir Barnabo gyvenime, jie ištiesė jiems draugystės ranką.

Būtent Dievo malonės suvokimas vienas kito gyvenime leidžia mums bendrauti. Petras, Jokūbas ir Jonas buvo pašaukti pas mesijinius tikinčiuosius, o Paulius ir Barnabas buvo pašaukti pas graikus, romėnus ir kitus ne žydų kilmės tikinčiuosius. Jie nedaug ką turėjo bendro, tik Jėzų.

Tačiau būtent tas bendrumas Jėzuje leido kiekvienam iš jų pasakyti: „Aš nesuprantu tavo gyvenimo, bet aš priimu Dievo malonę tavyje, ir aš galiu mylėti tą malonę ir todėl myliu tave toje malonėje“. Tai vienintelis būdas kaip gali veikti namų ir tarpusavio santykiams paremti surinkimai.

Kai jūs susėdate kartu vienoje svetainėje, žmonės iš įvairių socialinių – ekonominių sluoksnių, skirtingų rasių, amžiaus, lyties, ir su skirtingomis gyvenimo istorijomis – jūs turite mylėti Dievo malonę ir įveikti tai, kas yra skirtinga ir nepatrauklu vienas kitame. Ir tai reiškia, kad jūs augate kartu ir tampate vis daugiau panašūs į Kristų.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Bet yra kita pusė...

Rinktis namuose yra pats tinkamiausias būdas surinkimui (bažnyčiai), kokį tik esu kada matęs. Ne tik dėl to, kad tie, kurie rašė ir pirmieji skaitė laiškus, kuriuos mes vadiname, pradedant Mato ir baigiant Apreiškimo knygomis, bet Naujojo Testamento puslapiai tikrai yra instrukcijų žinynas, kuris atskleidžia, kad tai, ką mes sutinkame dabar namų surinkimuose, sutiko ir žmonės, kai Paulius, Jokūbas, Jonas ir Judas praktikavo ir rašė apie tai.

Tai gyvenimo stilius, bet ne kažkas ką tu darai. Kai tu suvoki, kad Kristus gyvena tavyje, ir tu nori išgirsti, ką jis daro kitose šventyklose, santykiams pastatyti ir sustiprinti, kad kiekvienas taptų daugiau panašus į Kristų.

Daugelis buvo išauginti surinkimo kultūroje, kuri apriboja dovanų veikimą visuose, išskyrus to žmogaus, kuris laiko mikrofona, iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad tai lyg ir anarchija, kai kiekvienas gali pasidalinti per Kristų jame. Bet taip nėra, yra dieviška tvarka, ir tai jūs turite išmokti, nes jūs negalėsite visko suprasti, kol to nepadarysite.

Atsiskaitomybė instituciniame surinkime yra matuojama dėmesiu, lankymu, savanoriška veikla. Atsiskaitomybė namų surinkime yra santykių stiprumas, ir tai kai kuriems naujas ir gąsdinantis pasaulis. Bet mokymasis pasitikėti Kristumi kituose žmonėse yra nuostabi kelionė, kuri padeda augti!

Kitą savaitę nauja tema.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com